

Пише: Татјана Милошевић
четвртак, 10 мај 2012 13:08

У целовечерњем ријалити шоу РТС-а у "Ноћи одлуке" 6. 5. 2012 учесник је био и политички аналитичар Јово Бакић. Мада ми се већина његових ставова не допада, у много чему се са њим не слажем, у поменутој емисији изговорио је једну реченицу која можда најбоље објашњава резултате избора на свим нивоима у Србији. Видно резигниран лошим успехом проевропских снага господин Бакић је, да га парафразирам, изрекао тврдњу да се овакви резултати могу објаснити само чињеницом да српски народ не памти дуже од три дана. Ова његова, сасвим тачна, констатација може бити објашњење за лагодност с којом Ивица Дачић "самопрокламовани победник избора", приступа преговорима о утврђивању заједничких основа, на којима ће се формирати нова стара влада са ДС и ЛДП (УРС).

Покушаћу да докажем да је поменути господин Дачић свесно у овој кампањи потпуно маргинализовао патриотску опозицију у будућем парламенту Србије, те су његове заслуге за могућност формирања евроатланске владе много веће од броја гласова које је на изборима освојио.

Пођимо од почетка. Већ првог дана од расписивања избора Дачић се понашао као опозиција самом себи и Влади у којој је учествовао. Објашњење је дао у емисији "Између две ватре" Б92. Наводно, он као представник странке која је у владу ушла са нешто више од 6% гласова није могао да утиче битније на одлуке исте владе. Политика Владе да је он одлучивао о важним питањима, била би сасвим другачија. Наиме 29. 4, како је пренела Бета, а и слушали бројни гледаоци предизборних програма, Дачић је изјавио, на предизборном скупу у Крушевцу, да су избори 6. маја последња прилика да се исправи 5. октобар. Након петог октобра, по Дачићевим речима, установљена је нека нова политика, дошли су неки нови људи који су наводно желели да донесу бољи живот грађанима, а донели су уништавање и затварање фабрика и истеривање радника. Неко би помислио да је овим направио коначан отклон према политици која се до тада у Србији водила.

Како је Милошевић поново злоупотребљен у предизборној кампањи

Пише: Татјана Милошевић
четвртак, 10 мај 2012 13:08

Не, он је народни човек, и говорио је народу оно што је народ желео да чује. Говорио је Милошевићеве речи, изгледао и понашао се као Милошевић.

Ево још неких његових изјава:

- Црвене линије које смо као Влада поставили у преговорима са Косовом постају све ружичастије. За мене граница Србије није на административној граници већ у северној Митровици.

- Предизборна кампања је пуна великих обећања и лицемерја.

- Неопходно је да буде исправљен систем неолиберализма, уведен након 5.октобра у коме важи правило " узми, укради и бежи". Према Дачићевим речима, његови противкандидати су у кампањи потрошили милионе евра које су узели од богатих да би добили гласове сиромашних.

- Никада нећу дозволити, као моји политички противници да се политика Србије креира по диктату ни Вашингтона ни Брисела, али ни Москве. На питање да ли је таквих притисака било одлучно одговара да их је било, али да им је једини он одолео.

- Сви се баве кравама, али краве не гласају.

- Србији треба чврста рука која ће водити државу. Када кажем чврста рука, не мислим на диктатуру, већ на руку која не дрхти. Зато сам ја кандидат за председника Србије.

- Обећава да ће обезбедити бесплатно здравство и школство у Србији.. НВО "Полис", агенција за политичко комуницирање, назвала је Дачића реинкарнацијом Слободана Милошевића.

Пише: Татјана Милошевић
четвртак, 10 мај 2012 13:08

Према анализи ове агенције "Дачић се креће јако ауторитативно и својим ставом жели да покаже одлучност, способност и снагу. Његов речник је милитантног духа, пун оптужби и девалвирања противника. Он континуирано покушава да у јавности одржи климу напетости. Вокабулар му је пун парола и националистичких фразе, приликом давања изјава не делује скромно, већ бахато и надобудно наглашавајући своју супериорност.

Изгледом, али и вербалном и невербалном комуникацијом доста подсећа на Слободана Милошевића, а његови говори на предизборним скуповима у Нишу, Суботици и Београду имају доста сличности са наступима и говором бившег председника. Приказује се као непопустљив политичар који иде стопама бившег председника Србије, сматра да ће честим помињањем његовог лика и дела и поистовећујући се са њим подстаћи бираче да гласају за њега."

- Како наводи Фонд " Биљана ковачевић Вучо", у једном свом говору председник СПС се зарекао да ће "хапсити стране инвеститоре који српским радницима крше право на синдикално организовање".

Ко је био циљна група овог и оваквог Дачића. Мада је свака његова изјава усмерена на дискредитацију владајуће елите коју је, очигледно је заборавио, и сам чинио, он се у својим говорима обраћао бирачима опозиције. Свака његова реч падала је готово као мелем на душу осиромашеног, пониженог и увређеног народа. А народ је, како је лепо приметио Јово Бакић, кратког памћења. Својим говорима Дачић није узео ни један једини глас ДС-у. Незадовољни бирачи ДС нису изашли на изборе, а они, и да су изашли, ни у ком случају нису могли гласати за новог Слободана Милошевића. Дачићева реторика је била намењена искључиво одузимању гласова патриотској опозицији и оним странкама којима је Србија стварно на првом месту. Те странке су морале бити, опет по налогу "Империје", склоњене из српског парламента или бар маргинализоване (ДСС).

Никада до сада српски парламент није мање лично на Србију и никада се до сада није десило да већинско мишљење народа нема свог релевантног представника (макар он и не могао да формира владу). Зато Дачић није највеће изненађење ових избора, он је највећа лаж и превара ових избора.

Једна од његових првих изјава после избора била је: „Да је кампања мало дуже трајала, био бих у другом кругу. Мени не требају истраживања јавног мњења да видим шта народ мисли, чиме је незадовољан, шта му треба. Ко је потценио мене, потценио је бираче. И зато су ми данас најдраже честитке оних људи које срећем свакодневно: секретарице, полицајци, чистачице... То ми је важније од честитки "важних људи", као и од многих који тврде да су све време радили за мене. Ово је победа за народ и морам да оправдам његова очекивања“, каже Ивица Дачић. (Прес, 8. 5. 2012).

Да заиста би био можда у другом кругу, али то није смео да дозволи Тадић. Лажни Милошевић није смео и није требало да победи на овим изборима.

Како објављују "Вечерње новости", демократе и коалиција окупљена око социјалиста договорили се о формирању парламентарне већине у Скупштини Србије, као и локалним самоуправама у Београду и Војводини.

Ако ништа друго, мора им се признати да су мајсторски одиграли ову партију и још једном превели Србију " жедну преко воде". Морају и поред српске простодушности, кратког памћења и лаковерности знати да " ничија није до зоре горела", па неће ни њихова. Сигурна сам да ће доћи дан када ће у Србији важити Дачићева парола "Више нико не сме да вас лаже".